

Günlerdir bana göre bir iş bulabilir miyim derdindeyim. Kızımın buna şiddetle karşı çıkması, benim bu konuda çok da girişken olmamam aylardır aradığım ama hiç bulamadığım iş konusunda ümitsizliğe düşürmüştü beni. Yaş sınırı, içinde bulunduğum eğitim seviyesine uygunsuzluk- hoş bu çok da umurumda değil ama işverenler önem verdikleri için yazdım- zorunlu olduğum böyle bir durumda engel oluyor bu talebime.

Bugün ilk defa böyle bir fırsat yakaladım. Beşiktaş'ta bir kitapçıda eleman arandığını okuyunca önce tereddüt ettim, kızım bu kitapçının hemen yanındaki pizzacıya iş başvurusunda bulunuyordu. 'Fırsat bu fırsat' dedim, sonra 'o çıksın onunla girelim', dedim, bir yukarı bir aşağıya gittim geldim...Sonunda tüm cesaretimi toplayıp girdim dükkana. Sesimi ne kadar kontrol edebildiğim farkında değildim ama gereğinden çok kısık olduğumu, ve zorlandığımı hatırlıyorum. Emekli öğretmen olduğumu söylerken bir de yanına Edebiyat öğretmeni olduğumu, kızımın üniversitede okuduğunu ona katkıda bulunmak istediğimi ekleyiverdim. Oradaki bey yakinen ilgilendi.□

-Yöneticiye ihtiyacımız var Hocam, dedi.-Elindeki kağıtları göstererek- şunları doldurun ben yarın size dönmeye çalışırım. Sonra kendisinden söz etti. O da emekliymiş.Orada bazen sürekli oturmaktan sıkılmanın dışında çok yorulmadığını, onun da üniversitede çocuğu olduğunu anlattı.

İçime su serpilmişti. Demek ki bir ben bu durumda değildim. Emekliliğin kaderinde zor durumda kalmak vardı.Moralmen tam düzelmekte idim ki kızım yanımda beliriverdi. Öfkeyle kendisine de başvuru belgesi istedi doldurmaya başladı.Çok üzerine gidemedim, sessizce takip ettim.Yalnızca: ' Kızım bak mesleğime uygun bir iş olsun istiyordun, bu tam bana göre' dedim. Daha da sinirlendi. 'Bana başvuru kağıdını yırttırma!'dedi.Orada tartışmanın bir anlamı yoktu. Yalnız benimle yakından ilgilenen beye mimikleriyle bir şeyler anlattığını hissetmişim.

Oradan ayrıldıktan sonra yol boyunca tartıştık.Ben her zaman olduğu gibi, ülkenin içinde bulunduğu durumdan, bunca yıllık öğretmenine verdiği maaştan, insanların gelir dağılımındaki dengesizlik yüzünden neler çektiğinden falan bahsettim. Sonra.'Bak, Allah yönlendirdi kızım, dedim. Ne güzel tam benim istediğim gibi..'

-Allah seni bu yaştan sonra buna yönlendiriyorsa ben Allah'ın şanına bunu

Zor..Çok Zor...

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Cuma, 08 Ağustos 2014 23:08 - Son Güncelleme Cumartesi, 09 Ağustos 2014 07:18

yakıştıramam, dedi.(Yani bunu biraz daha farklı biçimde söyledi ama ben biraz inceltiyim dedim)

İşte bu noktada ben lal... Hele benim gibi attığı her adımı Allah'ın yönlendirdiğine inanan bir insan için zor..Çok zor...

Bakalım zaman gösterecek. Ben yine de iddia ediyorum Allah'ın bir bildiği var.